

nes oplysning, herunder oplysningernes pålidelighed og med bestemmelsen opstilles således ikke en ny standard for miljøoplysningers kvalitet.

Med bestemmelsen pålægges myndigheden endvidere en vejledningspligt i sager om aktindsigt i miljøoplysninger, der vedrører miljøfaktorer, jf. den foreslåede § 3, stk. 1, nr. 2, således at der på anmodning skal henvises til, hvor oplysninger om den fremgangsmåde, der er anvendt ved indsamlingen af miljøoplysningerne, kan findes.

Bestemmelsen svarer til forvaltningslovens § 7 om myndigheders generelle vejledningspligt, men da reglen efter direktivet skal finde anvendelse på andet end afgørelsessager, og da kredsen af myndigheder er bredere end inden for forvaltningsloven, foreslås det, at reglen indarbejdes i loven.

Til nr. 12.

Bestemmelsen er ny og gennemfører dele af direktivets artikel 5 om gebyrer. Med bestemmelsen kan der ikke opkræves gebyr for adgang til offentlig tilgængelige oversigter over offentlige myndigheder eller registre eller oversigter over miljøoplysninger, som offentlige myndigheder eller informationskontorer er i besiddelse af.

Offentlighedsloven og lov om aktindsigt i miljøoplysninger indeholder alene hjemmel til at opkræve gebyrer for udlevering af afskrifter og kopier af oplysninger og giver således heller ikke hjemmel til at opkræve gebyr for adgangen til registre over myndigheder eller miljøoplysninger, uanset det sker ved gennemsyn på stedet eller ved elektronisk adgang til registre. Bestemmelsen kan dog få selvstændig betydning, såfremt der efter anden lovgivning kan fastsættes gebyr for adgang til registre over offentlige myndigheder eller miljøoplysninger.

Til nr. 13.

Bestemmelsen er ny og gennemfører direktivets artikel 7 om formidling af oplysninger, der fastlægger, at offentlige myndigheder skal ordne de miljøoplysninger, der er relevante for deres funktioner på en sådan måde, at de aktivt og systematisk kan formidles til offentligheden navnlig elektronisk, når en sådan mulighed er til stede.

Direktivet fastlægger endvidere, at oplysninger i stigende grad skal findes i elektroniske databaser, som er let tilgængelige for offentligheden, og myndighederne forpligtes til at formidle oplysninger om internationale traktater, konventioner, aftaler, lovgivning herunder EU-lovgivning, politikker, planer og programmer, statusrapporter, rapporter om miljøets til-

stand, overvågningsdata, tilladelser og miljøvurderinger og risikovurderinger på miljøområdet samt i tilfælde af en overhængende trussel mod menneskers sundhed eller mod miljøet udsende alle relevante oplysninger til den berørte del af offentligheden.

Ad stk. 1.

Det foreslås i overensstemmelse hermed, at myndighederne forpligtes til at organisere de miljøoplysninger, der er relevante for deres funktioner med henblik på formidling, herunder navnlig elektronisk til offentligheden.

De oplysninger, der skal ordnes, er dem, som myndigheden er i besiddelse af eller som fysisk opbevares for myndigheden.

Den foreslåede pligt til at ordne oplysninger må antages at svare til almindelige offentligretlige regler og principper om, at myndighederne skal systematisere oplysninger (journalisering, arkivering m.v.).

Der er således tale om et generelt princip, der ikke i sig selv forpligter myndigheder til aktivt at formidle miljøoplysninger til offentligheden.

Ad stk. 2.

Bemyndigelsen giver ministeren adgang til at fastsætte nærmere regler om, hvilke miljøoplysninger myndighederne skal formidle til offentligheden samt om opdatering af oplysningerne og om elektronisk formidling af miljøoplysningerne. Hjemlen forventes hovedsageligt anvendt til at fastsætte regler om formidling af de miljøoplysninger, der eksplicit skal formidles efter direktivets artikel 7, og som ikke formidles til offentligheden på andet regelgrundlag.

For så vidt angår ajourføring af miljøoplysninger forpligtiger direktivet til at ajourføre oplysningerne, hvor det findes passende, og bemyndigelsen tænkes her anvendt til at fastsætte regler, hvorefter det overlades til den berørte myndighed at vurdere behovet for ajourføring af oplysningerne.

Med hensyn til elektronisk formidling bestemmer direktivet, at oplysningerne i stigende grad skal findes i elektroniske databaser. Bemyndigelsen giver ministeren adgang til at fastsætte regler om elektronisk formidling af miljøoplysninger. Bemyndigelsen tænkes anvendt således, at der vil blive taget udgangspunkt i den teknologi, som til enhver tid almindeligvis anvendes af myndighederne ved elektroniske formidlingsopgaver.

Til nr. 14.

Forslaget er en konsekvens af, at Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2003/4/EØF om offentlig ad-